

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Begyndelsen af forrige Aar modtog Justitsministeriet igennem Udenrigsministeriet en Note fra den herværende Kgl. Svenssk-Norske Gesandt, hvori denne paa Foranledning af „den Første Norske Assurancesforening“ henlede den danske Regjerings Opmærksomhed paa de Ulemper, der for vedkommende Eiere ere forbundne med den danske Lovgivnings Bestemmelser angaaende Forsøtalsen af Eiendomsretten til saakaldte blinde Ankere med tilhørende Kjøttinger, Vøiereb og Tougværk, idet det navnlig fremhævedes, at den Eieren tilstaaede 3 Dages Frist til at optage Ankeret m. m. er for kort, eftersom han i Reglen maa søge Hjælp hos Personer, der ere vante til saadant Vjergearbejde samt have de dertil nødvendige Apparater, og som derfor benyttede Omstændighederne til at stille saadanne Fordringer, at Eieren foretrakker at abandonnere sin Eiendom. Gesandten henstillede derfor, hvorvidt der fra den danske Regjerings Side maatte kunne gøres Skridt til Forandring af de paagjældende Bestemmelser i Eierens FAVOR.

Da ogsaa Justitsministeriet maatte formene, at de her i Landet gjældende Bestemmelser om Opffikning af blinde Ankere m. m., nemlig Pl. 14 November 1828 og muligt ogsaa Bestemmelserne om Opffikning af andet Skibskredskab, jfr. Pl. 25 Marts 1824 og Pl. 25 Aug. 1825 kunde frembyde Grund til Klage fra Eieren af de paagjældende Gjenstande, og det var oplyst, at der i Sverrig og Norge med Hensyn til Opffikning af Ankere og lignende Gøds ikke gjælder andre Regler end de almindelige for Vjergning og Opffikning fra Havbunden gjældende, frembød det sig som Gjenstand for Ministeriets Overveielse, om der overhovedet er tilstrækkelig Grund til her i Landet at bibeholde de særlige Regler, i Henhold til hvilke de nævnte Gjenstande ere udelukkede fra de almindelige Vjergningsbestemmelser, eller om

der ikke i alt Fald maatte være Høie til at søge de særlige Bestemmelser forandrede saaledes, at der foreskrives længere Frister, eller paa anden Maade drages Omhu for at formindste de Ulemper, over hvilke der var ført Besværing.

Herover udbad Justitsministeriet sig — af Hensyn til, at det Niemed, i hvilket de særlige Regler for Opffikning af Ankere og deslige nærmest maa antages grundede, henhører under Marineministeriets Forsorg — en Udtalelse fra dette Ministerium, og i Gjenvar herpaa udtalte Marineministeriet, at det vel var enigt i, at den Eieren indrømmede Frist af 3 Dage til Optagning af blinde Ankere med Tilhørende er for kort, men at Ministeriet af Hensyn til Beskaffenheden af vore Farvande ikke kunde anse det for tilraadeligt at bringe de almindelige Vjergningsbestemmelser til Anvendelse paa forliste Ankere. Eigesom Marineministeriet derfor ikke skjønnede rettere end at de for Opffikning af Ankere med Tilbehør gjældende særlige Bestemmelser bør bibeholdes, dog med den Forandring, at Reklamationstidsfristen for Blindankere sættes til 2 Maanedet som bestemt for Ankere med paasat Bøte, saaledes antoges der heller ikke at være tilstrækkelig Grund til at have de for Helsingørs Kbhed særlige Bestemmelser om Opffikning fra Havbunden, ved hvilke Bestemmelser Ryddeliggjørelsen af dette stærkt benyttede Farvand fremmes.

Da Justitsministeriet herefter maatte anse det rigtigst, at ifkun Bestemmelsen i Pl. 14 November 1828 om blinde Ankere forandres saaledes, at der for disse komme til at gjælde samme Regler som for andre Ankere, og den til Udarbeidelse af Forslag til en Sø- og Handelslov allerhøist nedsatte Kommission, hvis Betænkning Ministeriet derefter indhentedes, ligeledes udtalte sig herfor, har Ministeriet udarbeidet det foreliggende Lovforslag i Overensstemmelse hermed.